

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: קירילקין	שם פרטי: אולגה
--------------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה:		בלועזית	
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: אולגה		בלועזית Olga	
מקום לידה (ישוב, מחוז): ויטבסק		בלועזית Vitebsk	
שם פרטי של האב: רוברט		שם פרטי ושם נעורים של האם: גינדה (אבגניה)	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		שם נעורים של האישה:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז): ויטבסק		בלועזית Vitebsk	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:		מקצוע לפני המלחמה:	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): ויטבסק		מקום מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): ויטבסק	
האם היית בגטאות? אילו ומתי? גטו ויטבסק עד סתיו 1941			
האם היית במחנות? אילו ומתי?			
מקום השחרור:		תאריך השחרור 10.5.1944	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:		שנת העליה: 1991	
		שם האנייה: (אם עלה בדרך הים)	

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקאציה למרכז ברית המועצות):

הייתי תלמידת תיכון כשהתחילה המלחמה. ב- 23.6.1941, יום לאחר תחילת המלחמה, הגרמנים הפציצו את העיר שלנו. אבי היה חולה מאוד ולא יכלנו לברוח. הגרמנים הרסו את העיר כמעט לחלוטין, נכנסו עם טנקים והקימו גטו באזור בית החרושת (מועדון הפועלים). היינו שם עד סתיו 1941. הוריי עבדו קשה מאוד. אבי, שידע גרמנית, שמע שהתכוננו להשמיד את כל יהודי הגטו. הוא החליט לברוח עם המשפחה, וברחנו בלילה עם עוד כמה משפחות ליער שישקובו. הסתתרנו שם בבורות, בכל זאת הגרמנים מצאו אותנו ושלחו אותנו לעבודות פרך. עבדנו בפינוי כבישים והרעיון היה שנמות תוך כדי עבודה, אבל הפרטיזנים שחררו אותנו בקרב. הלכנו עם הפרטיזנים יותר עמוק ביער. אחר כך התארגנו ביחידת פרטיזנים נפרדת שנקראה "קוטוזובקה". הייתי שם אחות.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

השתחררתי במאי 1944. חזרנו לויטבסק, שם סיימתי תיכון ובית ספר מקצועי. התחתנתי, נולדו לי שלוש בנות, עבדתי במפעל 35 שנים.

נא ספרי על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

עליתי לארץ עם בתי והנכדים בשנת 1991. קיבלנו דירה שכורה בלוד, באזור מאוכלס בערבים. אחרי שנה נאלצנו לעזוב. בתי קנתה דירה משלה. אני עברתי סדרת ניתוחים וקיבלתי דירה בהוסטל בלוד. נכדי חייל בצה"ל. בתי עוזרת לי, אינני יכולה לתפקד באופן מלא. מתקיימת מקצבת ביטוח לאומי עם השלמת הכנסה.